



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudců Mgr. Ondřeje Bartoše a Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry ve věci

žalobkyně: **X, IČ Y**
sídlem Z
zastoupená obecnou zmocněnkyní Mgr. S. H., LL.M.
bytem Z

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, 140 96 Praha 4,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 6. 2020, č. j. 28082/2020-900000-312,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci

1. Žalobkyně napadla žalobou dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v záhlaví specifikované rozhodnutí, kterým žalovaný rozhodl o odvolání proti rozhodnutí Celního úřadu pro Pardubický kraj (dále jen „celní úřad“) ze dne 18. 7. 2019, č. j. 71601-4/2019-590000-12. Tímto rozhodnutím celní úřad uznal žalobkyni vinnou spácháním přestupků podle zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách (dále jen „zákon o hazardních hrách“).
2. Žalobkyně se měla dopustit přestupku podle § 123 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách tím, že jako provozovatelka hazardní hry ve smyslu § 6 zákona o hazardních hrách provozovala ve svém herním prostoru s názvem „X“ na adrese Y, hazardní hru v rozporu s podmínkami jejího řádného provozování, vyplývajících z povolení Ministerstva financí ČR, č. j. MF-37010/2016/34-134 (dále jen „povolení“), když celnímu úřadu neoznámila dne 4. 4. 2019 přerušeni a následně do 5 pracovních dnů od 7. 4. 2019 obnovení provozování koncového zařízení technické hry č. 1ST100093, a dne 6. 4. 2019 přerušeni a následně do 5 pracovních dnů ode dne 7. 4. 2019 obnovení provozování koncového zařízení technické hry č. I700380.
3. Žalobkyně se měla dále dopustit přestupku podle § 123 odst. 3 písm. e) zákona o hazardních hrách tím, že provozovala hazardní hru v rozporu s § 66 odst. 1 písm. h) zákona o hazardních hrách, když dne 8. 4. 2019 neumístila v provozovně ukazatel času viditelný po celou dobu účasti na hazardní hře, a v rozporu s § 66 odst. 3 zákona o hazardních hrách dne 5. 4. 2019 v provozovně nezabezpečil vstup do herního prostoru proti nahlížení do jeho vnitřních prostor, neboť v časech vymezených v rozhodnutí celního úřadu umožnila nahlížení do herny z venkovních prostor otevřenými vchodovými dveřmi.
4. Žalobkyně se měla dále dopustit přestupku podle § 123 odst. 3 písm. f) zákona o hazardních hrách tím, že provozovala hazardní hru v rozporu s § 67 odst. 2 zákona o hazardních hrách, když dne 8. 4. 2019 neoznačila provozovnu v místě vstupních dveří vedoucích z vnitřních prostor veřejně přístupné budovy názvem, který obsahuje slovo „herna“.
5. Žalobkyně se měla dále dopustit přestupku podle § 123 odst. 3 písm. j) zákona o hazardních hrách tím, že provozovala hazardní hru v rozporu s § 71 odst. 1 zákona o hazardních hrách, když ve dnech 4. – 7. 4. 2019 v časech vymezených ve výroku rozhodnutí celního úřadu v provozovně neprovedla identifikaci návštěvníků při jejich vstupu do herny, neověřila jejich věk a zda nejsou zapsáni v rejstříku podle § 16 zákona o hazardních hrách.
6. Konečně se žalobkyně měla dopustit přestupku podle § 123 odst. 3 písm. k) zákona o hazardních hrách tím, že provozovala hazardní hru v rozporu s § 72 odst. 2 zákona o hazardních hrách, když ve dnech 4. 4. 2019 až 8. 4. 2019 nevybavila provozovnu takovým monitorovacím zařízením, které umožňuje monitorovat celý prostor herny, který je využíván k provozování hazardních her a to tím způsobem, aby záznamy z monitorovacího zařízení byly jasné, zřetelné a rozlišitelné, neboť ze záznamu monitorovacího zařízení není možné sledovat koncové zařízení technické hry č. 1ST100200.
7. Za shora uvedené přestupky byl žalobkyni uložen správní trest pokuty ve výši 50 000 Kč a dále jí byla uložena povinnost nahradit náklady správního řízení v paušální částce 1 000 Kč.

8. Napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodnutí celního úřadu částečně změnil a ve zbytku odvolání žalobkyně zamítl.

II.

Shrnutí argumentace obsažené v žalobě

9. Žalobkyně v žalobě namítala nezákonnost napadeného rozhodnutí. Namítala nesprávné právní posouzení a také nesprávnost skutkových zjištění. Nesouhlasila se závěrem, že se dopustila přestupků uvedených výše sub 2. – 6.
10. Žalobkyně předně vznesla námitky k procesnímu postupu správních orgánů, podrobněji popsané dále v části IV. odůvodnění rozsudku.
11. K přestupku podle § 123 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách (*neoznámení přerušení a obnovení provozování koncových zařízení technické hry*) žalobkyně uvedla, že se jednalo o přerušení na celkových 13 minut započitatelných do otevírací doby provozovny, jedná se tedy o marginální rozsah. V rámci běžného provozu běžně dochází k situacím, kdy např. z důvodu výpadku elektrické energie není herní zařízení v provozu v řádu jednotek minut; tyto události provozovatel nemusí ani zjistit, ani je předvídat. Oprava byla řádně zaznamenaná v knize oprav umístěné v provozovně. Nejednalo se o plánovanou odstávku, ale o závadu, která musela být odstraněna; nepoužije se tedy ustanovení základního povolení Ministerstva financí ČR č. j. 37010/2019-34-134 v části V., neboť ta se vztahuje toliko na *plánované* odstávky zařízení. V tomto případě se jednalo o odstávku z důvodu mimořádných událostí, která měla být oznámena *bezodkladně*. Podle žalobkyně nelze učinit závěr, že by povinnost oznámení přerušení provozu a jeho znovuoobnovení nebyly učiněny bezodkladně, neboť předmětná kontrola se konala pouhý jeden den po opravě technického zařízení I700380. Pokud jde o oznámení obnovení provozování, herní pozice, k tomu měla žalobkyně lhůtu 5 pracovních dnů, tato lhůta tedy skončila u zařízení č. 1ST100093 dne 9. 4. 2019 a u zařízení č. I700380 dne 12. 4. 2019; kontrola přitom proběhla dne 8. 4. 2019. Tento přestupek nebyl celním úřadem zjištěn v rámci kontroly prováděné dne 8. 4. 2019, ale až dodatečně, na základě kamerových záznamů poskytnutých žalobkyní na základě výzvy celního úřadu. Celní úřad tím měl porušit zásadu *nemo tenetur se ipsum accusare*.
12. K přestupku podle § 123 odst. 3 písm. e) zákona o hazardních hrách (*neumístění ukazatele času*) žalobkyně uvedla, že v herním prostoru byly umístěny nástěnné hodiny, viditelné pro hráče za jakýchkoli okolností. Provozovatel nemá zákonnou povinnost umístit ukazatel času na každém technickém herním zařízení. Informační povinnosti vůči hráči *na každé herní pozici* upravuje § 49 odst. 1 zákona o hazardních hrách, povinnost ukazatele času zde ve výčtu není.
13. K přestupku podle § 123 odst. 3 písm. e) zákona o hazardních hrách (*nezabezpečení vstupu do herního prostoru proti nahlížení do jeho vnitřních prostor*) žalobkyně uvedla, že zájmem chráněným zákonem je zde ochrana nezletilých a vyloučených osob před možnou pasivní účastí na hazardní hře (pohledem na herní technické zařízení). Tento zájem nebyl porušen, neboť ve všech zmiňovaných případech stojí před předmětnými dveřmi jedna nebo více osob, tím pádem je výhled do herního prostoru zamezen. Splnění podmínky § 66 odst. 3 je splněno samotným stavebním uspořádáním, neboť do herního prostoru se vstupuje z úzce vymezeného vyvýšeného prostoru po schodech. Ve vztahu k tomuto

přestupku žalobkyně rovněž vznesla námitku porušení zásady *nemo tenetur se ipsum accusare*, neboť přestupek byl zjištěn na základě dodatečně poskytnutých kamerových záznamů, nikoli přímo na základě výsledků kontroly prováděné dne 8. 4. 2019.

14. K přestupku podle § 123 odst. 3 písm. f) zákona o hazardních hrách (*neoznačení provozovny názvem obsahujícím slovo „herna“*) žalobkyně uvedla, že § 67 odst. 2 zákona o hazardních hrách stanovuje, že herna musí být nápisem „herna“ označena viditelně, nikoli v místě vstupních dveří. Z fotodokumentace obsažené v protokolu o kontrole – str. 26 – je evidentní, že vstup do herny (bílé dveře) je označen červeným nápisem „X“. Dveře s nápisem „Y“, zachycené na str. 27 protokolu, neslouží jako vstup pro veřejnost, ale jde o vstup z chodby, využívané personálem.
15. K přestupku podle § 123 odst. 3 písm. j) zákona o hazardních hrách (*neprovedení identifikace návštěvníků*) žalobkyně uvedla, že zde se jednalo o selhání lidského faktoru, kdy žalobkyní řádně proškolená obsluha nedbala svých povinností a tím mohlo dojít k situaci, kdy osoba prošla do herního prostoru bez řádné identifikace. Pracovník, který tyto povinnosti porušil, byl již propuštěn pro hrubé porušení pracovních povinností. Vytýkané jednání spadá pod objektivní odpovědnost žalobkyně jako provozovatele herního prostoru s možností liberace; žalobkyně tvrdila, že v tomto případě vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila (§ 21 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich). Žalobkyně tvrdila, že má interní postupy nastaveny tak, aby bylo zabráněno neoprávněnému vstupu osob do herního prostoru – registrace na vstupu, monitoring herního prostoru; žalobkyně má proto za to, že udělala maximum proto, aby tomuto škodlivému následku zabránila.
16. K přestupku podle § 123 odst. 3 písm. k) zákona o hazardních hrách (*nevybavení provozovny monitorovacím zařízením*) žalobkyně uvedla, že podmínky kladené na kvalitu kamerového záznamu jsou dány povolením Ministerstva financí ČR (bod V písm. b) bod 3) – rozpoznatelnost osob vstupujících a pohybujících se v herním prostoru, patrnost veškerých herních pozic koncových zařízení v herním prostoru, rozpoznatelnost toho, zda jsou koncová zařízení v provozu a zda je na nich prováděna hra. Všechny tyto kvalitativní požadavky žalobkyní instalované monitorovací zařízení splňuje.
17. Žalobkyně závěrem navrhla, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno, a navrhla i zrušení rozhodnutí celního úřadu.

III.

Shrnutí vyjádření žalovaného

18. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že žalobní body se ve většině shodují s námitkami uplatněnými v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí; takto se s nimi žalovaný podrobně vypořádal již v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný i nadále setrval na svých právních závěrech. K jednotlivým žalobním bodům doplnil žalovaný následující argumentaci.
19. Žalovaný se předně vyjádřil k namítaným vadám procesního charakteru. Uvedl, že protokol o kontrole ze dne 20. 5. 2019 byl žalobkyni doručen datovou schránkou dne 23. 5. 2019, lhůta pro podání námitek činila 15 dnů od doručení protokolu o kontrole, tedy skončila 7. 6. 2019. Celní úřad obdržel námitky datovou schránkou dne 10. 6. 2019; námitky tak byly podány opožděně. Z obsahu podání, kterým byly námitky celním

úřadem vyřízeny, je zřejmé, kdo rozhodl, ohledně jakého subjektu, v jaké věci, na základě jakého právního předpisu. Doslovně sice nebylo použito slova „zamítnuty“, z obsahu vyřízení je zřejmé, jak bylo rozhodnuto. Žalovaný dále poukazoval na vztah kontrolního řádu a správního řádu a právní povahu protokolu o kontrole; odkázal na důvodovou zprávu ke kontrolnímu řádu a zdůraznil, že vyřizování námitek je formálně jednodušší proces, neboť ani samotným protokolem o kontrole ani vyřízením námitek není zasahováno do práv a povinností zúčastněných osob. Je-li na základě výsledků kontroly vydáno rozhodnutí, lze využít procesní obrany proti tomuto rozhodnutí. Rozhodnutí o námitkách je tedy méně formalizované než rozhodnutí dle správního řádu, neboť nejde o správní řízení podle části druhé a třetí správního řádu. Žalovaný dále poukázal na relevantní závěry judikatury a komentářové literatury, podle nichž rozhodnutí o námitkách není rozhodnutím ve smyslu § 68 správního řádu. Konkrétně odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2018, č. j. 5 As 337/2017-30. Celní úřad se tak správně námitkami věcně nezabýval a pro opožděnost je „zamítl“.

20. K žalobkyní namítanému riziku vystavení vymáhání nedoplatku žalovaný uvedl, že namítaná skutečnost není předmětem tohoto řízení, ani tato skutečnost nezakládá nezákonnost napadeného rozhodnutí. Interním sdělením bylo příslušnému organizačním útvaru sděleno, že splatnost pokuty a nákladů řízení je 6. 9. 2019; dne 18. 9. 2019 opět interním sdělením byl příslušný útvar informován o podání odvolání a zrušení doložky právní moci a byl požádán, aby nečinil kroky k vymáhání dlužné částky.
21. K přestupku podle § 123 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách (*neoznámení přerušení a obnovení provozování koncových zařízení technické hry*) žalovaný uvedl, že žalobkyně v žalobě cituje pouze část podmínky z povolení Ministerstva financí ČR; podmínka povolení uvedená v části V. písm. a) bodu 7 se vztahuje i na případy odstávky z důvodů mimořádných událostí. Oznamovací povinnost provozovatele se vztahuje na veškeré odstávky koncových technických zařízení bez ohledu na to, zda šlo o plánované, či v důsledku mimořádné události, došlo-li k zásahu ze strany servisního technika. To vše bez ohledu na to, zda odstávka trvala řádově minuty či hodiny. Je bezpředmětné zabývat se naplněním pojmu „bezodkladně“, neboť žalobkyně svou oznamovací povinnost nesplnila vůbec. K namítanému porušení zásady zákazu sebeobviňování žalovaný poukázal na ustanovení § 15, § 10 odst. 2 a především § 8 kontrolního řádu, které kontrolujícímu dává příslušná oprávnění; zásada tak nebyla porušena.
22. K přestupku podle § 123 odst. 3 písm. e) zákona o hazardních hrách (*neumístění ukazatele času*) žalovaný – odkazuje na judikaturu, v níž byla předmětná problematika řešena – argumentoval tím, že z položek vyjmenovaných v § 66 odst. 1 zákona o hazardních hrách pouze u požadavku umístění ukazatele času je zvlášť stanoven požadavek viditelnosti po celou dobu účasti na hře; z toho žalovaný dovozuje, že pouhé umístění v herním prostoru je nedostačující.
23. K přestupku podle § 123 odst. 3 písm. e) zákona o hazardních hrách (*nezabezpečení vstupu do herního prostoru proti nahlížení do jeho vnitřních prostor*) žalovaný odkázal na související judikaturu. K namítanému porušení zásady zákazu sebeobviňování žalovaný poukázal také na skutečnost, že provedení kontroly podle kontrolního řádu není nijak vázáno na den spáchání přestupku, ani spáchání přestupku není nijak podmíněno kontrolou.

24. K přestupku podle § 123 odst. 3 písm. f) zákona o hazardních hrách (*neoznačení provozovny názvem obsahujícím slovo „herna“*) žalovaný poukázal na skutečnost, že hernou se rozumí samostatný, stavebně oddělený prostor, ve kterém je provozována technická hra jako hlavní činnost (§ 67 odst. 1 zákona o hazardních hrách); tento prostor tedy musí být názvem obsahujícím slovo „herna“ označen. Argumentaci žalobkyně, že dveře označené „X“ jsou vstupem pouze pro personál, žalovaný odmítl s tím, že ze záznamů kamerového systému je patrné, že tímto vstupem chodili i návštěvníci herny, nikoli pouze personál, a dveře ani nejsou nijak označeny údajem, že jde o vstup pro personál.
25. K ostatním přestupkům (*neprovedení identifikace návštěvníků, nevybavení provozovny monitorovacím zařízením*) žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
26. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV.

Posouzení věci krajským soudem

27. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Ve věci rozhodl za splnění podmínek § 51 s. ř. s. bez nařízení jednání.
28. Žaloba není důvodná.
29. Předmětem přezkumu v této věci je zákonnost rozhodnutí žalovaného o přestupcích na úseku zákona o hazardních hrách.
30. Z předloženého správního spisu, jakož i ze shodných vyjádření účastníků, učinil krajský soud následující zjištění:
- dne 8. 4. 2019 zahájil celní úřad v provozovně žalobce kontrolu zaměřenou na dodržování povinností dle zákona o hazardních hrách; v provozovně byla přítomna paní L. P., nar. X, bytem Y, která byla ve smyslu § 5 odst. 2 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (dále jen „kontrolní řád“) ustanovena povinnou osobou,
 - rozhodnutím Městského úřadu Svitavy ze dne 28. 6. 2018, č.j. 35971-18/OF-brr, bylo rozhodnuto o povolení umístění herny s názvem X v budově na adrese Y, s provozováním technické hry na základě základního povolení vydaného rozhodnutím Ministerstva financí ze dne 28. 2. 2019, č. j. MF-37010/2016/34-134 (dále jen „základní povolení“),
 - z protokolu o kontrole ze dne 20. 5. 2019, č. j. 41589-9/2019-590000-61 (dále jen „protokol o kontrole“) vyplývají následující kontrolní zjištění:
 - o dne 4. 4. 2019 v čase od 00:00 hod. do 10:13 hod. bylo koncové zařízení technické hry č. 1ST100093 mimo provoz a dne 6. 4. 2019 od 14:56 hod. do 7. 4. 2019 13:55 hod. bylo mimo provoz koncové zařízení technické hry č. I700380; tato přerušení a následné obnovení provozování koncových zařízení technických her odvolatel neoznámil celnímu úřadu v souladu s částí V. písm. a) bod 7, ve spojení s částí V. písm. b) body 11, 14 a 15 základního povolení,

- v provozovně žalobce nebyl dne 8. 4. 2019 umístěn ukazatel času, viditelný po celou dobu účasti na hazardní hře,
 - vstup do herního prostoru provozovny žalobce nebyl dne 5. 4. 2019 v konkrétních časech uvedených ve výroku napadeného rozhodnutí zabezpečen proti nahlížení do vnitřních prostor,
 - ve dnech 4. 4. 2019 až 7. 4. 2019 v konkrétních časech uvedených ve výroku napadeného rozhodnutí neprovedl žalobce identifikaci návštěvníků při jejich vstupu do herny, neověřil jejich věk a zda nejsou zapsáni v rejstříku podle § 16 zákona o hazardních hrách,
 - provozovna žalobce nebyla ve dnech 4. 4. 2019 až 8. 4. 2019 vybavena takovým monitorovacím zařízením, které umožňuje monitorovat celý prostor herny využívaný k provozování hazardních her, tak, aby záznamy z monitorovacího zařízení byly jasné, zřetelné a rozlišitelné,
 - provozovna žalobce nebyla dne 8. 4. 2019 v místě vstupních dveří, vedoucích z vnitřních prostor veřejně přístupné budovy, označena názvem „herna“,
- dne 28. 6. 2019 celní úřad zahájil řízení o přestupcích,
 - dne 18. 7. 2019 vydal celní úřad rozhodnutí, kterým rozhodl o vině žalobce shora již popsanými přestupky,
 - k odvolání žalobce žalovaný vydal napadené rozhodnutí, kterým rozhodnutí celního úřadu částečně změnil a ve zbytku jej potvrdil.

K namítaným procesním pochybením správních orgánů

31. Žalobkyně namítala nedostatky procesního postupu žalovaného, spočívající v nesprávném posouzení a vypořádání námitek žalovaného proti kontrolním zjištěním uvedeným v protokolu o kontrole, když celní úřad námitky věcně nevypořádal s odůvodněním, že byly podány pozdě, aniž by o nich vydal rozhodnutí podle § 14 odst. 2 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád).
32. Ze správního spisu se podává, že protokol o kontrole byl žalobkyni doručen datovou schránkou dne 23. 5. 2019, lhůta pro podání námitek tedy skončila 7. 6. 2019. Námitky doručené celnímu úřadu dne 10. 6. 2019 tak byly správně posouzeny jako opožděné.
33. Podle § 14 odst. 2 kontrolního řádu platí, že „[n]ámitky, z nichž není zřejmé, proti jakému kontrolnímu zjištění směřují, nebo námitky, u nichž chybí odůvodnění, nadřízená osoba kontrolujícího zamítne jako nedůvodné. Nadřízená osoba kontrolujícího zamítne také námitky podané opožděně nebo neoprávněnou osobou.“
34. Krajský soud konstatuje, že výtku žalobkyně, že námitky nebyly vyřízeny formálním rozhodnutím, není důvodná; v postupu celního úřadu nelze spatřovat vadu řízení, tím méně vadu takovou, která by měla mít jakýkoli vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Krajský soud se v tomto směru ztotožňuje s argumentací žalovaného uvedenou ve vyjádření k žalobě. Z obsahu podání, kterým byly námitky celním úřadem vyřízeny, nelze nabýt pochybností o tom, kdo, ohledně jakého subjektu, v jaké věci, na základě jakého předpisu a jak rozhodl. Vyřízení námitek nemá sice formu správního rozhodnutí, to ale není vadou; praxe podpořena judikaturou i komentářovou literaturou

(včetně důvodové zprávy) se shoduje na tom, že vyřizování námitek je méně formalizovaný proces, protože samotným protokolem o kontrole ani vyřízením námitek není zasahováno do práv a povinností zúčastněných osob a je-li na základě výsledků kontroly vydáno rozhodnutí, lze využít procesní obrany proti tomuto rozhodnutí. Příléhavý je zde odkaz žalovaného na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2018, č. j. 5 As 337/2017-30. Krajský soud pro úplnost ještě rekapituluje závěry Nejvyššího správního soudu vyjádřené v rozsudku ze dne 15. 2. 2017, č. j. 6 Afs 194/2016-30, podle něhož je vyřízení námitek úkonem podle části čtvrté správního řádu, sdělením o tom, jak byly námitky vypořádány. "Rozhodnutí" o vyřízení námitek nelze považovat za úkon správního orgánu, jímž by účastník řízení mohl být zkrácen na svých právech přímo (nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení), neboť se jím nezakládají, nemění, neruší ani závazně neurčují jeho práva nebo povinnosti. Teprve na základě závěru kontrolního řízení lze učinit kvalifikovaný závěr, zda podezření z porušení pravidel účastníkem řízení odůvodňuje zahájení sankčního řízení.

35. Žalobkyně dále namítala, že žalovaný i přes včasné podané odvolání toto nesprávně zaevidoval v důsledku organizačního pochybení, protože došlo k nabytí právní moci rozhodnutí o přestupcích; v důsledku toho byla žalobkyně vystavena riziku vymáhání nedoplatku (který objektivně neexistoval, neboť rozhodnutí nebylo pravomocné) podle § 175 daňového řádu formou daňové exekuce.
36. Krajský soud k tomu konstatuje, že postup žalovaného byl sice vadný, byl snad i způsobilý zasáhnout do veřejných subjektivních práv žalobkyně; k tomuto zásahu však nakonec nedošlo, neboť žalovaný své pochybení v řádu jednotek dnů sám zjistil a napravil. Na otázku zákonnosti napadeného rozhodnutí – která je předmětem řízení v posuzované věci – tak postup žalované neměl vliv.

*K přestupku podle § 123 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách
(neoznámení přerušení a obnovení provozování koncových zařízení technické hry)*

37. Podle § 123 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách platí, že „[p]rávnícká osoba se dopustí přestupku tím, že provozuje hazardní hru v rozporu s podmínkami jejího řádného provozování stanovenými v základním povolení, schváleném herním plánem nebo provozuje hazardní hru prostřednictvím jiného modelu technického zařízení, než jaký byl v základním povolení schválen.“
38. Podle výroku V. písm. a) bodu 7. základního povolení „[p]okud má dojít k plánované dočasné odstávce zařízení (...) oznámí provozovatel tuto skutečnost nejpozději 24 hodin předem ministerstvu v případě dopadů na provozování technické hry a místně příslušnému celnímu úřadu v případě dopadů na provozování technické hry způsobem uvedeným v bodě 1 a dále o tom vhodným způsobem informuje na internetové stránce nebo v herním prostoru. V případě odstávky zařízení z důvodu mimořádných událostí musí být tato povinnost splněna bezodkladně poté, co provozovatel odstávku zjistí společně s uvedením důvodu, k jaké mimořádné události došlo. Dojde-li v tomto důsledku k přerušení provozování herních pozic koncového zařízení technické hry, spojí provozovatel oznámení podle tohoto bodu s oznámením o přerušení provozu herních pozic koncových zařízení technické hry podle výroku V. písm. b) bodu 11.“
39. V posuzované věci je nesporné, že došlo k odstávce popsáných zařízení. Žalobkyně tuto skutečnost nespороvala a založila žalobní argumentaci na tom, že šlo o odstávku

pouze krátkého trvání (v řádu minut), a že k ní došlo v důsledku mimořádných událostí. Krajský soud konstatuje, že z právě citovaného výroku základního povolení vyplývá, že žalobkyně je povinna oznamovat veškeré odstávky, jak plánované, tak i neplánované, k nimž dojde z důvodu mimořádných událostí, bez ohledu na délku jejich trvání. Jediný rozdíl je – jak to vyplývá z povahy věci – že u plánovaných odstávek je třeba oznamovací povinnost splnit předem, u neplánovaných odstávek dodatečně, avšak bezodkladně. Je tedy nepochybné, že žalobkyně měla povinnost oznámit přerušení provozování bezodkladně poté, co k němu v důsledku mimořádných událostí došlo. Žalobkyně tak neučinila a skutkovou podstatu přestupku tak naplnila. Není pak rozhodné, zda byl přestupek zjištěn v rámci kontroly prováděné dne 8. 4. 2019, nebo až později, na základě dalších podkladů. Krajský soud neshledal ani porušení zásady zákazu sebeobviňování, neboť žalovaný k opatření podkladů využil svých zákonných oprávnění, jimž jde vstříc povinnost žalobkyně poskytnout odpovídající součinnost. Argumentace žalobkyně by – dovedena do krajnosti – znamenala, že by celní úřad sice mohl požadovat veškerou součinnost žalobkyně (vstup do prostor, poskytnutí dokumentace, kamerových záznamů atd.), současně by však ze svých zjištění nemohl vyvodit žádné nepříznivé důsledky pro žalobkyni, aby tím neporušoval zásadu zákazu sebeobviňování. Takový závěr je ovšem zjevně absurdní a zcela by popíral účel kontrolních a sankčních mechanismů státní správy na úseku hazardních her.

*K přestupku podle § 123 odst. 3 písm. e) zákona o hazardních hrách
(neumístění ukazatele času)*

40. Podle § 123 odst. 3 písm. e) zákona o hazardních hrách platí, že „[p]rávnícká osoba se dopustí přestupku tím, že poruší povinnost podle § 65 nebo 66.“
41. Podle § 66 odst. 1 písm. h) zákona o hazardních hrách platí, že „[p]rovozovatel je povinen umístit na viditelném místě v herním prostoru ukazatel času viditelný po celou dobu účasti na hazardní hře.“
42. Důvody, které zákonodárce vedly k regulaci zakotvené v § 66 odst. 1 písm. h) zákona o hazardních hrách, se krajský soud zabýval již ve věci, vedené pod sp. zn. 52 A 70/2019; na tomto místě považuje za vhodné tyto důvody zopakovat. Informační povinnost žalobce jako provozovatele hazardní hry stanovená v ustanovení § 66 zákona o hazardních hrách je jedním z nástrojů, kterými se stát snaží eliminovat či zmírňovat negativní rizika související s provozováním hazardních her. Výše zmíněné ustanovení přitom vyžaduje umístění tam taxativně vyjmenovaných informací v herním prostoru. Jednou z povinností provozovatele podle předmětného ustanovení je i nutnost umístění ukazatele času v herním prostoru, který bude viditelný po celou dobu účasti na hazardní hře. Smyslem takového opatření je nepochybně dát možnost hráči, aby si zachoval pojem o čase; ukazatel času ovšem plní svou funkci i během přerušení hry, kdy může být pro hráče impulsem pro zvážení další účasti na hře.
43. Lze přisvědčit žalobci, že provozovatel nemá zákonnou povinnost umístit ukazatel času na každém technickém herním zařízení (srov. *ex silentio* § 49 odst. 1 zákona o hazardních hrách). Pokud se však žalobce dovolával skutečnosti, že v prostoru herny byly umístěny nástěnné hodiny, tato skutečnost nemá oporu ve spise. Kontrolní skupina celního úřadu umístění nástěnných hodin v prostoru herny nezjistila. Tuto skutečnost nesdělila kontrolní skupině ani povinná osoba. Stejně tak na žádné z fotografií prostor

herny ani ze snímků monitorovacího zařízení, které jsou součástí protokolu o kontrole, není patrné umístění jakýchkoli nástěnných hodin. Obrana žalobce v tomto bodě tak zůstává v rovině ničím neprokázaného tvrzení, které je v rozporu s podklady obsaženými ve správním spise.

*K přestupku podle § 123 odst. 3 písm. e) zákona o hazardních hrách
(nezabezpečení vstupu do herního prostoru proti nahlížení do jeho vnitřních prostor)*

44. Podle § 123 odst. 3 písm. e) zákona o hazardních hrách platí, že „[p]rávnícká osoba se dopustí přestupku tím, že poruší povinnost podle § 65 nebo 66.“
45. Podle § 66 odst. 3 zákona o hazardních hrách platí, že „[v]ýlohy, okna a vstupy do herního prostoru musí být zabezpečeny proti nahlížení do jejich vnitřních prostor.“
46. K námitce porušení zásady zákazu sebeobviňování krajský soud odkazuje na odůvodnění výše sub 39.
47. Krajský soud souhlasí s žalovaným, který – odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 11. 12. 2019, č. j. 30 Af 25/2019-34 – vykládá ustanovení § 66 odst. 3 zákona o hazardních hrách tak, že součástí povinnosti zabezpečení výloh, oken a vstupů je i povinnost, aby byly zavřené; opačný výklad by šel zcela proti smyslu zákonem zakotvených prevenčních mechanismů. Současně je logické také to, že porušení uvedených povinností nastává již samotným nezabezpečením výloh, oken a vstupů do herního prostoru, nikoli až ve spojitosti s tím, zda kolem herního prostoru současně někdo projde nebo do něj nahlédne.
48. Žalobkyně v řízení nesporovala, že dne 5. 4. 2019 v čase od 13:54 hod. do 13:59 hod., od 16:26 hod. do 16:35 hod., od 17:00 hod. do 17:23 hod. a od 17:34 hod. do 17:44 hod. byly vchodové dveře do herního prostoru otevřeny. Tvrdila, že zájem chráněný zákonem – tedy ochrana nezletilých a vyloučených osob před možnou pasivní účastí na hazardní hře (pohledem na herní technické zařízení) – nebyl porušen, neboť ve všech zmiňovaných případech stojí před předmětnými dveřmi osoby, zamezující výhledu do herního prostoru. Ze snímků z monitorovacího zařízení vyplývá, že v uvedených časech jsou dveře do herního prostoru otevřené a současně se v prostoru dveří nenachází žádné osoby. Tvrzení, že se blíže neurčené osoby nacházely v prostoru přede dveřmi, nemá oporu ve správním spise a zůstává tak neprokázano. Mimo to žalobkyně blíže nespecifikovala, o jaké osoby se mělo jednat, a tedy i kdyby se zde nějaké osoby nacházely, nelze z toho, dle názoru krajského soudu, dovozovat, že by to vylučovalo porušení § 66 odst. 3 zákona o hazardních hrách, neboť není zřejmé, o jaké osoby šlo a nebylo by tak vyloučené, že šlo o náhodné kolemjdoucí, na jejichž ochranu před škodlivými účinky hazardních her ustanovení § 66 odst. 3 zákona o hazardních hrách cílí. Proto nelze obraně žalobkyně přisvědčit. Krajský soud shledal, že žalobkyně povinnost uvedenou v § 66 odst. 3 zákona o hazardních hrách porušila.

*K přestupku podle § 123 odst. 3 písm. f) zákona o hazardních hrách
(neoznačení provozovny názvem obsahujícím slovo „berna“)*

49. Podle § 123 odst. 3 písm. f) zákona o hazardních hrách platí, že „[p]rávnícká osoba se dopustí přestupku tím, že provozuje hernu v rozporu s § 67.“

50. Podle § 67 odst. 2 zákona o hazardních hrách platí, že „[h]erna musí být viditelně označena názvem, který obsahuje slovo „herna“.“
51. Z fotodokumentace, která je součástí správního spisu, je patrné, že vstupní dveře do herny z vnějšku jsou označeny nápisem „X“. Vstupní dveře z chodby jsou však označeny pouze nápisem „Y“, aniž by bylo uvedeno slovo „herna“. Dveře nejsou označeny jako vstup pro personál. Na dveřích se nachází informační tabule s provozní dobou herny, piktogram vyznačující zákaz kouření, informace o zákazu vstupu a také informace o odpovědné osobě. Tvrzení žalobkyně, že se jedná pouze o vstup pro personál, tak nic nenasvědčuje a její obrana v tomto směru neobstojí.

*K přestupku podle § 123 odst. 3 písm. j) zákona o hazardních hrách
(neprovedení identifikace návštěvníků)*

52. Podle § 123 odst. 3 písm. j) zákona o hazardních hrách platí, že „[p]rávnícká osoba se dopustí přestupku tím, že neprovede identifikaci návštěvníka při jeho vstupu do herny podle § 71.“
53. Podle § 71 odst. 1 zákona o hazardních hrách platí, že „[p]rovozovatel herny je povinen provádět identifikaci návštěvníka při jeho vstupu do herny, ověřit jeho věk a ověřit, zda není zapsán v rejstříku podle § 16.“
54. Žalobkyně nespороvala, že v důsledku selhání lidského faktoru mohlo dojít k situaci, kdy osoba prošla do herního prostoru bez řádné identifikace. Dovolávala se však liberace z objektivní odpovědnosti za přestupek – tvrdila, že v tomto případě vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila ve smyslu § 21 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.
55. Krajský soud – ve shodě s žalovaným – zastává názor, že liberace z objektivní odpovědnosti za přestupek je institutem zcela výjimečným, vyhrazeným pro mimořádné případy. Žalobkyní tvrzené nastavení interních postupů tak, aby bylo zabráněno škodlivému následku, evidentně selhalo a úsilí žalobkyně k zabránění přestupku tak nelze hodnotit jako dostatečné. Sebelepší nastavení vnitřních postupů je nedostačující, pokud žalobkyně současně není schopna zajistit, aby osoby za ni jednající – v tomto případě zaměstnankyně herny – tyto postupy dodržovaly. Jak judikoval Nejvyšší správní soud v žalovaném odkazovaném rozsudku ze dne 14. 8. 2015, č. j. 5 As 10/2015-27, žalobkyně se nemůže liberovat z odpovědnosti za přestupek odkazem na porušení povinnosti vlastním zaměstnancem. Připustit takovou možnost liberace by odporovalo smyslu a účelu objektivní odpovědnosti za přestupek. Součástí „veškerého úsilí“ ve smyslu § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupek je také vyvinutí veškerého úsilí směřujícího k tomu, aby zaměstnanci povinnosti, ať již plynoucí z obecně závazné právní úpravy nebo z vnitřních předpisů žalobkyně jako zaměstnavatele – neporušovali. Z procesního hlediska pak krajský soud musí poukázat na skutečnost, že břemeno tvrzení i břemeno důkazní stran liberačních důvodů leží výlučně na žalobkyni (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2018, č. j. 9 As 195/2018-27), a nezbyvá, než konstatovat, že žalobkyně tato procesní břemena neunesla, neboť v obecné rovině tvrzené nastavení vnitřních postupů nijak nekonkretizovala, natož aby je prokázala. Provádění identifikace hráčů při vstupu do herny a monitorování, jichž se žalobkyně v tomto směru dovolávala, jsou samozřejmé, předpokládané postupy, které žalobkyni ukládá přímo zákon a žalobkyně se

stěží může úspěšně dovolávat liberace odkazem na zákonné povinnosti, které právě svým jednáním porušila.

*K přestupku podle § 123 odst. 3 písm. k) zákona o hazardních hrách
(nevybavení provozovny monitorovacím zařízením)*

56. Podle § 123 odst. 3 písm. k) zákona o hazardních hrách platí, že „[p]rávnícká osoba se dopustí přestupku tím, že provádí monitorování v herně v rozporu s § 72.“
57. Podle § 72 odst. 2 zákona o hazardních hrách platí, že „[p]rovozovatel herny je povinen vybavit hernu monitorovacím zařízením umožňujícím po celou provozní dobu v reálném čase monitorovat celý prostor herny, který je využíván k provozování hazardních her, zejména prostor, kde probíhá identifikace žádajících o registraci podle § 46 odst. 2.“ Podle odst. 4 cit. ust. pak monitorovací zařízení musí být vybaveno časovou a datovou funkcí a pořízený záznam musí být barevný, jasný, zřetelný a rozlišitelný. Zvuk je zaznamenáván současně se snímaným obrazem. Zaznamenaný zvuk nesmí být zkreslený oproti monitorované skutečnosti.
58. Žalobkyně argumentovala tím, že dostala podmínkám kladeným na kvalitu kamerového záznamu daným povolením Ministerstva financí ČR. Sporné bylo v dané věci to, zda je záznam dostatečně zřetelný a rozlišitelný na to, aby bylo seznatelné, zda je koncové zařízení technické hry č. 1ST100200 v provozu a zda je na něm prováděna hra. Nesporné mezi stranami bylo, že z kamerového záznamu je rozlišitelné, zda koncové zařízení svítí nebo nikoli. Krajský soud je toho názoru, že je-li na monitorovacím zařízení seznatelné pouze to, zda obrazovka koncového zařízení svítí či nikoli, a nelze rozlišit, zda je koncové zařízení skutečně v provozu, nebo zda je na něm prováděna hra, anebo zda se na obrazovce např. pouze zobrazuje chybové hlášení, pak taková kvalita záznamu nespĺňuje zákonem, vyžadované podmínky zřetelnosti a rozlišitelnosti. Ze smyslu a účelu předmětného zákonného ustanovení vyplývá, že záznam herních pozic koncových zařízení musí být natolik zřetelný a rozlišitelný, aby bylo možno rozpoznat obsah informace zobrazované na obrazovce herního zařízení alespoň v rozsahu umožňujícím učinit spolehlivý závěr o tom, že je koncové zařízení skutečně v provozu a popřípadě že je na něm prováděna hra. Pouhé světlo obrazovky tuto informaci neposkytuje. Krajský soud se tedy ztotožnil se závěry žalovaného.

V.

Závěr a náklady řízení

59. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
60. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 18. srpna 2021

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu